

[Arbejdsministeren]

gælder ligeledes ydelser efter bistandsloven. Også i den erhvervstilknyttede ordning, arbejdsskadeforsikringen, findes der ydelser (overgangsydelser ved dødsfald og ménestatning), som ikke beregnes i forhold til arbejdsindtægt eller arbejdstid.

Det skal bemærkes, at spørgsmålet om berettigelsen af at anvende traktatens artikel 100 A som basis for dette direktiv – og dermed give mulighed for vedtagelse med kvalificeret flertal – undersøges af Rådets juridiske tjeneste.«

Jeg kan henholde mig til Socialministeriets udtalelse med den tilføjelse, at der også er betænkeligheder vedrørende arbejdsløshedsforsikringen. Betænkelighederne gælder bl.a. muligheden for, at EF-regler skal kunne gøre medlemskab af a-forsikringen obligatorisk for deltid beskæftigede m.v.

Det danske arbejdsløshedsforsikringssystem bygger på et frivilligt medlemskab af en arbejdsløshedskasse, og der er således heller ikke krav om obligatorisk forsikring af fuldtidsbeskæftigede.

Spm. nr. S 201

Til *udenrigsministeren* (13/2 91) af:

Gade (SF):

»Vil regeringen sørge for, at EF's udenrigsministre drøfter, hvorledes EF kan øge sin hjælp til de hungertruede områder i Afrika, samt fremlægge en samlet plan for den danske indsats for Folketinget?«

Svar (1/3 91):

Udenrigsministeren (Ellemann-Jensen):

De alvorlige sultproblemer i store dele af Afrika giver anledning til dyb bekymring. FN skønner, at mere end 20 millioner afrikanere er truet af hungersnød som følge af tørke og borgerkrig. De alvorligst truede lande er Sudan, Etiopien, Somalia, Mozambique, Malawi, Angola og Liberia. Værst ramt er Sudan og Etiopien, som ud over borgerkrig er ramt for andet år i træk af en tørke, der mange steder har fået høstudbyttet til at svinde ind til en tiendedel af det sædvanlige.

Regeringen er meget opmærksom på, at krigen i Golfen og den vanskelige situation for mange lande i Østeuropa ikke må føre til, at de vestlige lande overser det meget store behov for en humanitær hjælpeindsats andre steder i verden, specielt i Afrika.

Situationen kræver, at der sættes ind med en omfattende international nødhjælp for at hindre en ny hungerkatastrofe.

Regeringen er i løbende kontakt med internationale og private danske hjælpeorganisationer om nødvendige hjælpeaktioner.

Også i EF følges situationen meget nøje. EF's udviklingsministre drøftede på et råds møde i november 1990 situationen på Afrikas Horn, specielt i Sudan og Etiopien. Udviklingsministrene konkluderede, at kombinationen af tørke og den komplicerede borgerkrigssituation i de to lande kunne føre til en hungersnød af katastrofalt omfang, og at dette på kort sigt måtte imødegås ved en omfattende nødhjælp, især fødevarerbistand. Rådet pålagde Kommissionen at koordinere Fællesskabets samlede indsats under hensyntagen til FN's og andre multilaterale donorers samtidige bistand.

EF har foruden til Sudan og Etiopien ydet nødhjælp til bl.a. Somalia, Liberia, Mozambique og Angola. Nødhjælpen er et supplement til EF's store generelle fødevarerbistandsprogrammer i de pågældende lande. Herudover yder EF som bekendt en meget stor indsats i Afrika med en egentlig udviklingsbistand, der på længere sigt skal forbedre forsyningssituationen i de nødlidende områder.

Regeringen vil sikre, at EF's opmærksomhed på de hungertruede områder i Afrika fastholdes, og regeringen vil virke for, at EF øger sin hjælp til disse områder.

Danmark har allerede ydet meget store beløb i nødhjælp til de tørke- og borgerkrigsramte lande i Afrika.

I 1990 blev der af danske statsmidler ydet i alt 80,6 mio. kr. i nødhjælp til Sudan, Etiopien, Mozambique, Malawi, Angola og Liberia. I 1991 er der hidtil ydet 50,0 mio. kr. i nødhjælp til den samme kreds af lande. Det bemærkes, at 1991-beløbet omfatter det seneste danske bidrag på 10,4 mio. kr., som Folketingets Finansudvalg den 20. februar 1991 godkendte til Dansk Flygtningehjælp til at støtte mozambiske flygtninge i nabolandene Malawi, Tanzania og Zimbabwe og de internt fordrevne i selve Mozambique. Nødhjælpsbistanden i 1990 og 1991 er for så vidt angår de danske hjælpeorganisationer især ydet gennem Folkekirkens Nødhjælp, Dansk Røde Kors og Red Barnet. Hvad angår vor nødhjælp gennem de internationale organisationer, er vore midler